

сѣ веселятъ, Со нойбетъ си град-отъ чуватъ. *М.* 156. И си ъ зеде
киска босильокъ, Що си ъ кладе въ десна пазу'а, Що си ъ чува де-
ветъ години. *М.* 66. Обе ни майк'е іеднѣ'г роділе, обе ни іеднѣ'г
чувале, обе іеднѣ'г да ни жалёю. *Пс.* 19—20, 255. Голѣма лова му сми
хванѣли Три мѣсяца го сми чували. *Д.* 27, 66—67. Дадо'а му млада-
та невѣста, Да ъ чуве отъ лошо по пѣтове. *М.* 137.—са, берегусъ: Море
колко те любя дивойко Толко се чувай, Да не те срета піанъ тесни-
на,—трезенъ улица. *В.* 202.

Чувачъ с. м. стражъ: Св. Наумъ вѣрватъ чувачъ на ключовите
одъ Охридското езеро. *М.* р. 527.

Чувствителенъ пр. чувствительный. **Чувство** с. с. 1) чув-
ство: Въ мѣзакатъ сѣ соединяватъ сѣчкитѣ наши чувства. *Бер.* 110.
2) иронич. о жемуднѣ у *Кар.*: Когато байо ви Петаръ вѣрви по ули-
цата, то фигурата му представлява бузаджийска кобилица, защото „чув-
ството“ му е уголѣмено доволно значително отъ хранителните частици
на папазъ-яхниите и отъ тѣртици на перушинното царство. *З.* 225.

Чувствувамъ ил. дл. чувствую.

Чудба с. ж. чудо: Господъ чудба имъ даде, Вода-та имъ пре-
суши. *М.* 31. Телялъ лице низъ града Стамбола: „Далъ чуете Турци
и райте! Що настаналъ делибаша Марко, Що ми сетъ тѣа чудби отъ
него! *М.* 143.

Чуденъ пр. 1) чудный: Израсло чудно дѣрво у рай бѣжи
Свѣмо дѣбел позлатена, Стѣблата му посребрени, Шѣмата му ма-
ламена. *Пс.* 21—22, 554. Отъ кла'енець-отъ, отъ джуверъ гранка,—
чудна подната. *М.* 156. Малко ми дремка фатила, Да чудимъ сонокъ
сонвала! *М.* 35. 2) странный: И наистина чудно са виждаше, че ни-
кога—не билъ жененъ. *Л. Д.* 1875 р. 129. Още и много-то прѣдмѣти,
учени безъ никакъвъ рядъ, забуняватъ млада-ты и довоздаватъ гы на
сѣвсѣмъ другъ чуденъ поемъ да имѣтъ отъ тѣхно-то съдръжаніе.
ib. 1869 р. 167.

Чудесенъ пр. чудесный.

Чудесія с. ж. 1) чудо: Да ви разскажа сега какви чудесни е
видѣла Цона въ Янаковата къща. *З.* 114. И колко-то колко още та-
квы чудесіи сѣ направили училища-та по свѣта! *Л. Д.* 69 р. 175. Азъ
не вѣрвахъ вѣтъ за такива чудесни. *ib.* 76 р. 130. 2) странность: И
каквы каквы чудесіи не види чловѣкъ у насъ въ това сословіе отъ
народа ни. *ib.* р. 224.

Чудноватъ пр. странный: Знаете ли, какво ми е най чудно въ
вашитъ чудноватъ говоръ? (— *was mir in Ihrer seltsamen Rede am*
meisten auffällt). *Э. Г.* 58.